

Kelly Hesters getuigt in Duitsland tegen
Libanese moordenaar die haar aanrandde

'IK BEN DE ENIGE DIE KAN VERTELLEN HOE BEESTACHTIG HIJ TE WERK GAAT'

Maen Al
Yassin staat
in Duitsland
terecht voor
de moord op
de Duitse
Melanie
Dombrowski.

Vorige week getuigde Kelly Hesters (22) uit Nieuwpoort tegen de man die haar vorig jaar probeerde te vermoorden. De Libanees Maen Al Yassin staat in Duitsland terecht voor de moord op Melanie Dombrowski. Een moord die hij pleegde twee weken voor hij in Nieuwpoort toesloeg.

Even voor negen uur 's ochtends stapt Kelly vergezeld van haar vader, moeder en vriend Perry de nog verlaten rechtszaal van het *Landgericht* in Göttingen, Duitsland, binnen.

Voor ze straks oog in oog komt te staan met de man die haar probeerde te doden, wil ze zien waar ze zal zitten. De beklaagde zal geflankeerd door drie agenten in de beklagdenbank links van haar zitten. 'Jammer dat hij niet recht voor me zit', zegt ze. 'Ik had graag de hele tijd in zijn ogen gekeken.'

Ben je niet bang voor de confrontatie?

Niet meer. In het begin van de week was ik heel zenuwachtig, maar nu heb ik mijn gevoel

Kelly bij het Duitse gerechtshof waar ze even later haar aanrander in de ogen zal kijken.

lens onder controle. Ik weet dat hij de vorige getuige heeft uitgescholden, maar dat schrikt me niet af. Ik wil de rechter mijn verhaal vertellen en hem in de ogen kijken. Toen Maen Al Yassin enkele weken geleden te horen kreeg dat ik zou getuigen, geloofde hij het niet. Hij was ervan overtuigd dat ik dood was. Ik hoop dat hij serieus schrikt als hij mij ziet. Niet alleen wil ik hem tonen dat ik nog leef, maar ook dat hij me niet heeft kleingekregen. Als ik het

moelijk krijg, zal ik een pauze vragen. Ik wil niet dat hij me ziet huilen. Vandaag zal ik de sterkste zijn.

Waarom ben je ingegaan op de vraag van het Duitse gerecht om te getuigen?

In de eerste plaats doe ik dit voor de ouders van Melanie. Ik ben de enige die de rechters kan vertellen op welke beestachtige manier die man te werk gaat. Melanie heeft hetzelfde mee- ▶

► gemaakt als ik, maar is aan haar verwondingen bezweten.

Ik doe het ook voor mezelf. Door de confrontatie met hem aan te gaan wil ik mezelf overtuigen dat ik niet langer bang voor hem moet zijn.

TRANEN VAN ANGST

Met opgeheven hoofd stapt Kelly enkele uren later de rechtszaal binnen. Ze staart naar de beklagde, maar Maen Al Yassin kijkt niet op. Rustig vertelt Kelly hoe de man haar op 16 april 2002 met achttien messteken probeerde te vermoorden. En hoe hij met enkele zware voorwerpen op haar hoofd sloeg. Pas toen Kelly zich voor dood hield, vertrok hij met een kleine buit van 75 euro. Tijdens de getuigenis is de verdachte onrustig. Bij elke vertaling gaat hij tegen zijn tolk tekeer. Terwijl hij verneemt wat Kelly heeft gezegd, kijkt zij hem door-dringend aan. Hij negeert haar.

Waarom bleef je naar hem kijken?

Ik wilde een reactie zien in zijn ogen. Eén keer heeft hij me heel ongeïnteresseerd aangekeken. Alsof ik niet besta of een verhaal vertel waarmee hij niets te maken heeft. Zijn blik was leeg. Gevoelloos.

Mijn vader en vriend waren woedend toen zij hem voor het eerst zagen. Ik niet. In het begin was ik ook helemaal niet bang voor hem. Door die agenten en de boeien aan zijn voeten kon hij me deze keer niet aanraken. Ik voelde me sterk, tot hij onverwacht begon te roepen. Hij eiste opnieuw een vertaling, maar ik begreep dat ik hem moest aankijken terwijl ik getuigde. Door de woede in zijn stem brak ik. In mijn gedachten werd ik opnieuw naar die vreselijke dag gekatapulteerd. De angst van toen kwam in alle hevigheid naar boven. Ik kon niet meer. Wilde naar buiten. Weg van hem. Ik vroeg een pauze, maar de rechter bleef maar vragen stellen. Uiteindelijk zag hij in dat ik écht niet meer kon. Toen pas stemde hij toe in een pauze. Voor mij had het veel te lang geduurd. Tranen van angst stroomden over mijn gezicht.

Na de pauze moest je terug de rechtszaal in.

Ik werd opnieuw rustig toen ik vernam dat ik kon vragen om Maen Al Yassin uit de zaal te verwijderen als ik me door hem bedreigd voelde. Tot mijn verbazing en ontsteltenis wees de rechter mijn verzoek af. Waarschijnlijk omdat de beklagde maar bleef roepen dat hij niet weg wilde, dat hij wilde weten wat ik vertelde. De rechter liet hem begaan. Mijn vriend, die naast me zat, fluisterde dat ik moest volhouden. Het zou niet lang meer duren. Ik was echt

'Toen Maen vernam dat ik zou getuigen, geloofde hij zijn oren niet. Hij was ervan overtuigd dat ik dood was.'

blij dat hij er was. Hij was mijn enige steun.

Hoe zwaar was het om je getuigenis af te leggen?

De vragen van de rechter vielen goed mee. Ik vond het ook niet erg dat hij herhaaldelijk vroeg waar precies Maen zijn hand had gelegd toen hij me probeerde te verkrachten. Hij stelde zijn vragen heel rustig en keek me vriendelijk aan. De advocaat van de beklagde was veel erger. Hij wilde me dingen laten zeggen die niet waar waren. Dat zijn cliënt gedronken had, bijvoorbeeld. Dat heb ik nooit beweerd. Ik rook alcohol, maar ben er zeker van dat die geur niet uit zijn mond kwam. Bij elke vraag ontstond er steeds meer commotie. De advo-

'Ik wil hem in de ogen kijken wanneer hij wordt veroordeeld'

caat van Melanies ouders en de advocaat van Maen Al Yassin zijn tegen elkaar beginnen roepen. Ik zat ertussenin en hield me zo stil mogelijk. Om de gemoederen niet nog meer te verhitten gaf ik op elke vraag een zo kort mogelijk antwoord. Tot de laatste vraag van de advocaat van Maen. Hij twijfelde of zijn cliënt me had willen doden en vroeg hoe ik daar zo zeker van was. Toen heb ik mijn geduld verloren en ben ik in mijn beste Duits uitgevlogen. Ik denk niet dat je iets anders kán denken als iemand je achttien messteken geeft, je hoofd met zware voorwerpen bewerkt en voor hij vertrekt nog eens uit volle kracht tegen je ge-

zicht stamp om te zien of je nog beweegt. Na die uitbarsting is de zitting geschorst. Ik had nog graag met die advocaat gesproken, maar ik kreeg de kans niet.

Hoe voel jij je nu?

Ondanks alles opgelucht. Door mijn getuigenis is er een zware last van mijn schouders gevallen. De advocaat van Melanies ouders is me komen bedanken. Hij zei dat ik hen enorm had geholpen. Toen pas besepte ik dat de confrontatie echt achter de rug was. Het is zwaar geweest, maar ik heb de man die me heeft proberen te vermoorden in de ogen gekeken. Terwijl ik naar buiten wandel en met mijn familie ga eten, wordt hij naar zijn cel gevoerd. Dat geeft me een heel goed gevoel.

De uitspraak in dit proces wordt pas in september verwacht.

Ik zal er zeker zijn. Ik wil in zijn ogen kijken wanneer hij wordt veroordeeld. Misschien beseft hij dan welk leed hij heeft aangericht. Onmiddellijk na de veroordeling in Duitsland zal zijn uitlevering worden gevraagd, zodat hij ook in België kan terechtstaan. Op dat proces wil ik geen jaren wachten. Ik wil dat er een einde aan komt, ik wil verder met mijn leven en niet langer in het verleden blijven hangen.

Zal je de overval ooit helemaal kunnen verwerken?

Het zal slijten. Dat merk ik nu al. Een jaar geleden kon ik er heel moeilijk over praten. Nu doe ik het zonder de pijn van toen opnieuw te voelen. Wat ik vertel, zie ik nog voor me, maar het raakt me minder.

Getuigen voor de rechtbank was zwaar, maar ik ben blij dat ik het heb gedaan. Er zijn andere belangrijke dingen om over te praten. Over het huis dat Perry en ik hebben gekocht en waar we binnenkort intrekken, bijvoorbeeld.

Maen Al Yassin verbleef als asielzoeker in Zon en Zee toen hij jou aanviel. Het centrum wordt gesloten.

Eindelijk! Toen we het nieuws vernamen, hebben mijn vriend en ik als twee kleine kinderen in de woonkamer staan dansen. Je kan mensen van wie je niet weet wie ze zijn en wat ze op hun kerfstok hebben niet in een open asielcentrum opvangen. Dat is veel te gevaarlijk. Als de asielzoekers weg zijn, zal ik een stuk geruster zijn. Er zullen minder vreemdelingen op straat lopen. Vroeger was ik helemaal niet bang, maar sinds de moordpoging moeten ze me niet meer aankijken of aanspreken. Ik wantrouw hen allemaal. Dat gevoel zal nooit slijten. **HILDE ENGELEN**